

RODINA

03 2010

& FINANCE

ČASOPIS NEJEN O FINANČÍCH PRO KAŽDÉHO

Kde strávit
nádhernou
dovolenou

Robert
T. Kiyosaki
v Česku

Co přinese
nový zákon
o spotřebitelském
úvěru

Manželé Kiyosakiovi a ZFPA:
Máme společnou vizi

Blanka Dvořáková

V posledních letech nabyla veřejnost dojmu, že smyslem klinik plastické chirurgie je výroba velkých ňader a odsátých zadečků. Přesně podle toho, jak jsou „záračné“ zákroky prezentovány na slavných mediálních hvězdách. Jestli je tomu tak doopravdy a jak se vůbec v tomto oboru podniká, jsme se ptali na Kliniky plastické chirurgie MUDr. Otakara Lucáka v Ostravě.

Plastická chirurgie je vlastně psychochirurgií, říká primář Otakar Lucák

I V Praze existuje mnoho klinik plastické chirurgie, jaká je ale situace v Ostravě? Byli zde na to klienti připraveni?

Klienti? Důležité bylo, že jsem byl připraven já. Jsem Kozoroh. Nikdy nejdu do nepřiměřeného rizika. Vše mám dopředu promyšlené a dělám kroky zásadně jen po pevném, ne po tenkém ledě. Ale v žádném případě se nebojím jít do nových věcí a přiměřené riziko přijmout. Posouvám se a stále se snažím přemýšlet a dělat věci tak, abych byl stále o krok vpředu, je-li to možné.

K tomu všemu samozřejmě přispělo, že změna režimu přišla pro mne právě v tom okamžiku, kdy jsem na ni byl nachystaný po všech stránkách – mladý, odborně připravený, hladový po změnách a hlavně chtivý rozhodovat o sobě a svém životě naprosto sám. Ještě jako státní zaměstnanec jsem se snažil si u nás na Ostravsku budovat jako lékař dobré jméno. A to jak svou odbornou prací, tak mimopracovními aktivitami, třeba přednáškami pro veřejnost nebo spoluprací s kosmetickými studii apod. Když jsem ještě nemohl mít svou soukromou praxi, podařilo se mi otevřít a vlastnit lékárnu. Peníze z jejího

prodeje o několik let později pak byly důležitým finančním základem pro to, abych mohl uvažovat o své vlastní klinice.

I Jaké byly vaše začátky?

Soukromou praxi jsem otevřel okamžitě, jakmile jsem splňoval nutné odborné podmínky. V té době jsem pracoval ve státní nemocnici a ve svém volném čase – odpoledne, soboty a neděle – ve vlastní pronajaté praxi. Veškeré finance jsem ukládal a dále pracoval na budování co nejlepšího jména v oboru plastické chirurgie v našem okolí. V té době dlouhé roky živila chod naší rodiny ze svého platu výhradně má žena.

Hned na začátku těchto změn jsem si stanovil zásadu číslo jedna. Pokud kliniku, tak zásadně ve svých prostorech a jako jediný majitel. To se mi podařilo. Jsem hrdý na svou práci a na to, když naši kliniku někdo pochválí a řekne, že přišel, protože slyšel, že jsme dobré a spolehlivé pracoviště.

Také mám štěstí, že mě velmi baví i druhá stránka podnikání, která se týká provozu a činnosti mé kliniky. Mám to v krvi. Můj praděda Jiří Chrástina, jako jeden z velkých podnikatelů

na Valašskomeziříčsku, podporoval a byl u zrodu politické kariéry našeho bývalého prezidenta Tomáše G. Masaryka.

Veřejnost vnímá váš obor, tedy plastickou chirurgii, jako lukrativní byznys. Jak to vidíte vy?

Tady si je třeba říct to nejpodstatnější. Plastická chirurgie je vnímána jako byznys díky mediálně vděčným kosmetickým operacím. Jenže kosmetické operace tvoří hrubým odhadem maximálně kolem pěti procent všech zákroků, které plastická chirurgie nabízí. Ostatní zákroky hraří zdravotní pojišťovny. Vůbec se nemůžeme bavit o plastické chirurgii jako o byznysu v případech náprav devastujících kožních poranění, přišívání amputovaných částí či úprav vrozených vad, jako jsou rozštěpy obličeje atd. Nesmíme zapomenout na rekonstrukční plastické operace u kožních nádorů a nebo léčbu popálenin, které patří do oboru plastické chirurgie. Sám jsem mnoho let pracoval na oddělení popálenin v Ostravské fakultní nemocnici a pak se věnoval mnoho let plastické chirurgii v celé šíři jejího oboru, včetně vrozených vad. Není v medicíně moc krásnějších věcí než vrátit mamince miminko bez otevřeného rozštěpu rtu. Ty jejich slzy naprostého štěstí, to opravdu nemá s byznysem nic společného.

Souhlasíte s tím, že váš obor je úspěšný i proto, že je na moderního člověka vytvářen tlak, aby dobře vypadal?

Částečně určitě ano. Média jsou mocným nástrojem, který má vliv na utváření a formování názorů lidí. Je tu však ještě další neméně důležitý faktor, a tím je prodlužující se průměrná délka lidského života. Lidé se vyššího věku dožívají daleko častěji v dobrém zdravotním stavu, než tomu bývalo dříve. Chtějí tudíž logicky vypadat fyzicky tak, jak se cítí, a ne tak, jak odpovídá jejich biologickému věku. Když je mi sedmdesát let, ale fyzicky i psychicky se cítím na šedesát, proč bych měl chodit s převislou kůží na víčkách, že ani nevidím, nebo s lalokem pod bradou či zcela ochablým břichem.

Navíc v každém období mají lidé zcela jiné představy o lidské kráse. Kdysi, když ty možnosti nebyly, a dotyčný nespĺňoval tehdejší představy o kráse, nic s tím nenadělal. To v dnešní době neplatí. Nemáte prsa? Uděláme je. Máte moc široké boky nebo zadeček? Pár máchnutí liposukční kanylou a jsou pryč. Jak snadné!

Jsou peníze zaplacené za zkrášlující zákrok dobře uložnou investicí?

Pokud se dá mluvit o investici, pak určitě tou nejlepší, která snad může existovat. Co může být lepšího než investovat sám do sebe? Nové auto, dům, zlato? Nic nemůže nahradit pocit vlastní spokojenosti se sebou samým. Ten pocit je základním kamenem sebedůvěry a ta zase základem úspěchu jak v pracov-

ním, tak osobním životě. Plastická kosmetická chirurgie je také nazývána psychochirurgií a v práci jsem se přesvědčil, že tomu tak skutečně je. Pokud by tedy někdo někdy získal pocit, že mu na sobě něco vadí, pak ať určitě neváhá ani vteřinu. O žádné investici se nedá dopředu říct, že se vyplatí. V tomto případě je to však jiné. Investice do sebe sama se vrátí vždycky.

Které operace či zákroky jsou nejčastější? A kdo tvoří vaši klientelu?

V poslední době to jsou operace víček. Kosmetické zákroky v naprosto převážné většině vyhledávají zcela běžní lidé ze všech společenských a sociálních vrstev. V žádném případě nelze dát rovnítko mezi majetek a možnost podstoupit kosmetický zákrok. Velké procento lidí jsou například ti, kteří právě třeba na operaci víček šetří půl roku i rok, aby si tento zákrok zhruba za šest až sedm tisíc korun mohli vůbec dovolit, nebo využijí možnosti splátek.

Myslíte, že v určitém věku, řekněme ve středním, by mělo být standardem svěřit se do rukou plastického chirurga?

To si nemyslím. Standardem určitě ne. Každý může být krásný svým způsobem bez ohledu na svůj vzhled nebo věk. Důležité je to, jak se kdo cítí a jak se prezentuje ve svém okolí. Pak je úplně jedno, že má odstáté uši, nějaké kilo navíc nebo hrbol na nose. Výjimkou by však mohli, nebo měli být lidé, kteří jsou veřejně nebo mediálně činní. Tady si myslím, že stejně tak jako je slušnost, že chodí v oblecích a absolvují kurzy o umění komunikace, měli by stejně v rámci možností dbát na svůj tělesný estetický vzhled. K čemu oblek od Armaniho, když vám z obličeje trčí zcela zbytečně obrovská bradavice nebo není vidět do očí kvůli převislé kůži horních víček, nebo místo abyste poslouchali a vnímali projev dotyčné osoby, jen neustále upřeně hledíte na neuvěřitelné pytle pod jejíma očima. Nicméně každý na to může mít zcela jiný názor. Souhlasím s tím, že v případech mediálně činných lidí by pro nás všechny měl být daleko důležitější obsah než vzhled „obalu“.

Někdy se také pochopitelně setkáváme s nepřiměřenými požadavky, tehdy je třeba se opřít o svou odbornou a morální lékařskou odpovědnost a takového pacienta po řádném vysvětlení odmítnout. Na naší klinice se toho držíme. Ale jak vidíme na mnohých obrázcích v médiích nebo televizi, určitě tomu tak není všude. Myslím, že přirozené stárnutí není synonymem výrazu – stárnutí bez kosmetické operace. To se nemusí vylučovat. Nedávejme tedy dělítko mezi lidi, kteří kosmetickou operaci podstoupili, a ty, kteří ne.

Jeden z transparentů, který mí kamarádi přinesli na oslavu mých narozenin, zněl: „Kdo nemá jizvu, jako by nebyl,“ jako nadsázka vynikající. Z mého finančního pohledu také. Ale tudy by cesta opravdu vést neměla.

Primář MUDr. Otakar Lucák (1960)

Plastický chirurg, vedoucí lékař a majitel Kliniky plastické chirurgie v Ostravě. Narodil se v Teplicích, dnes žije v Havířově. Titul doktora medicíny získal na Univerzitě Palackého v Olomouci v roce 1985.

Praxi v oboru plastická chirurgie získal jako sekundární lékař na oddělení plastické a popáleninové medicíny FN Ostrava a jako zástupce primáře oddělení plastické chirurgie nemocnice v Třinci. MUDr. Lucák je ženatý a má dvě děti.